03/08/2020

ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΑ: Η εορτή του Προφήτη Ηλία στην ομώνυμη Μονή (ΒΙΝΤΕΟ)

Πατριαρχεία / Πατριαρχείο Ιεροσολύμων

Την Κυριακή, 20ην Ιουλίου/2αν Αυγούστου 2020, εωρτάσθη υπό του Πατριαρχείου Ιεροσολύμων η μνήμη του αγίου προφήτου Ηλιού του Θεσβίτου στην αρχαία ιεράν αυτού Μονή, την κειμένην εις το μέσον της αποστάσεως της κεντρικής οδού μεταξύ Ιεροσολύμων και Βηθλεέμ.

ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΤΕ:

Στην Μονή ετελέσθη Εσπερινός αφ’ εσπέρας προεξάρχοντος του Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου Ιορδάνου κ. Θεοφυλάκτου Πατριαρχικού Επιτρόπου εν Βηθλεέμ και θεία Λειτουργία την πρωΐαν της εορτής, προεξάρχοντος της Α.Θ.Μ. Πατριάρχου Ιεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου και συλλειτουγούντων Αυτώ του Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Αριστάρχου, του Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου

Θαβωρίου κ. Μεθοδίου και του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ελενουπόλεως κ. Ιωακείμ, και μόνον δώδεκα κληρικών εντός του Ναού, εκ των οποίων πρώτος ο Γέρων Καμαράσης Αρχιμανδρίτης Νεκτάριος και 20άδος πιστών εν τη υπαίθρω, συμφώνως προς τας οδηγίας της Αστυνομίας λόγω μέτρων εναντίνον του ιού Covid 19, διακοσάδος όμως εις το τέλος διά να τιμήσουν τον «δεύτερον Πρόδρομον της παρουσίας Χριστού Ηλίαν τον ένδοξον», ιερέων και διακόνων, ψάλλοντος του Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου Μαδάβων κ. Αριστοβούλου δεξιά ελληνιστί και της χορωδίας του Καθεδρικού Ναού του Αγίου Ιακώβου του Αδελφοθέου αριστερά αραβιστί υπό τον κ. Ριμόν Κάμαρ.

Εις το Κοινωνικόν της Θείας Λειτουργίας ο Μακαριώτατος εκήρυξε τον θείον Λόγον ελληνιστί και αραβιστί ως έπεται:

«Ἀποδεδειγμένος θεόπτης, ὁ Θεσβίτης σύν Μωσῇ καθορᾷ, ἅ ὀφθαλμός οὐκ εἶδε καί οὖς οὐκ ἤκουσε, καί ἀνθρώπων τῶν γηγενῶν, καρδία οὐ λελόγισται, σεσαρκωμένον Κύριον ἐν τῷ Θαβώρ τόν Παντοκράτορα», ἀναφωνεῖ ὁ ὑμνῳδός τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί,

Ἡ θεία καί σεβάσμιος μνήμη τοῦ ἁγίου ἐνδόξου Προφήτου Ἠλιοῦ τοῦ Θεσβίτου συνήθροισεν ἡμᾶς σήμερον ἐν τῷ πανσέπτῳ ἐπωνύμῳ Ναῷ αὐτοῦ, ἵνα ψαλμικῶς ᾄσωμεν καί εὐχαριστιακῶς τιμήσωμεν τήν ἑόρτιον μνήμην αὐτοῦ. Ἡ παρουσία τοῦ προφήτου Ἠλία καί τό ἐνεργόν προφητικόν αὐτοῦ κήρυγμα λαμβάνουν χώραν εἰς

μίαν κρίσιμον ἱστορικήν χρονικήν περίοδον, κατά τήν ὁποίαν ὁ λαός τοῦ Θεοῦ καί τοῦ Μωσαϊκοῦ Νόμου, τοῦ χορηγηθέντος ἐν τῷ Ὄρει Σινᾷ, ἔχει ἀπομακρυνθῆ ἀπό τήν ὑγιαίνουσαν πίστιν καί λατρείαν τῆς ἀποκεκαλυμμένης «θρησκείας» τοῦ ἠθικοῦ μονοθεϊσμοῦ, προσχωρῶν εἰς τήν πλάνην τῆς εἰδωλολατρείας καί τοῦ συγκρητισμοῦ. Τήν ζοφεράν ταύτην εἰκόνα τῆς παρεκκλίσεως τοῦ λαοῦ τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης ἐκ τῆς ὁδοῦ τῆς ἀληθοῦς θεογνωσίας καί τῆς καθαρᾶς λατρείας περιγράφει εἰς σχετικήν ὁμιλίαν αὐτοῦ ὁ ἱερός Χρυσόστομος λέγων: «Νύξ γάρ ἦν, δι' ὅ καί κατεῖχε τήν Οἰκουμένην ἅπασαν· νεφέλη πυκνοτάτη ἐκάλυπτε τά σύμπαντα. Πάντες γάρ προέκοπτον ἐπί τό κακόν· οἰκουμενικόν ἦν ναυάγιον, οὐκ ὑδάτων ἀλλά ἀσελγείας», (P.G. Migne 50, 729).

Ὁ θεσπέσιος Ἠλίας δικαίως ἔλαβε τήν προσωνυμίαν «ζηλωτής», ὡς τοῦτο ἐπιμαρτυρεῖ καί ὁ ἱερός Χρυσόστομος λέγων: «ἐμέθυε γάρ τῷ ζήλῳ». Τόν ὑπέρμετρον τοῦτον ζῆλον διά τόν Θεόν ἀπέκτησεν ὁ θεόπτης Ἠλίας ἀκούων ἀφ' ἑνός μέν εἰς τάς ἐντολάς τοῦ Θεοῦ: «Ἀγαπήσεις Κύριον τόν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου καί ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου καί ἐξ ὅλης τῆς δυνάμεώς σου», (Δευτ. 6,5). Καί ἀφ' ἑτέρου, εἰς τούς Δαυϊτικούς λόγους:

«Κύριε, τίς παροικήσει ἐν τῷ σκηνώματί σου; ἢ τίς κατασκηνώσει ἐν ὄρει ἁγίῳ σου; πορευόμενος ἄμωμος καί ἐργαζόμενος δικαιοσύνην, λαλῶν ἀλήθειαν ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, ὃς οὐκ ἐδόλωσεν ἐν γλώσσῃ αὐτοῦ, οὐδέ ἐποίησε τῷ πλησίον αὐτοῦ κακόν καί ὀνειδισμόν οὐκ ἔλαβεν ἐπί τοῖς ἔγγιστα αὐτοῦ», (Ψαλμ. 14, 1-3).

Ἡ αὐτεξούσιος καί ἄνευ ὅρων ὑπακοή τοῦ θεόφρονος Ἠλία εἰς τό ἅγιον θέλημα τοῦ Θεοῦ κατέστησεν αὐτόν «ἄνθρωπον τοῦ Θεοῦ», διό καί ἀνετέθη εἰς αὐτόν ἡ θεία ἀποστολή τῆς ἀφυπνίσεως καί μετανοίας τόσον τοῦ λαοῦ ὅσον καί τῆς θρησκευτικοπολιτικῆς ἡγεσίας αὐτοῦ.

Ἡ ἀποστολή δέ αὕτη, τῆς προφητικῆς, δηλονότι δράσεως τοῦ ζηλωτοῦ Ἠλία ἀπεσκόπει εἰς τήν διαφύλαξιν τῶν, δι' ὅρκου τοῦ Θεοῦ πρός τόν Ἀβραάμ ἐπαγγελιῶν καί τῆς Διαθήκης, ἧς διέθετο ὁ Θεός πρός τούς πατέρας αὐτῶν», (Πράξ. 3,25). Μέ ἄλλα λόγια, ἡ ἀποστολή τοῦ Θεσβίτου Ἠλία ἀπέβλεπεν εἰς τήν ὑπ' αὐτοῦ ὑπόμνησιν «καί ὑπόδειξιν τοῖς κληρονόμοις, τῆς ἐπαγγγελίας τό ἀμετάθετον τῆς βουλῆς Αὐτοῦ [τοῦ Θεοῦ] κατά Παῦλον (Ἑβρ. 6,17). «Κληρονόμοι δέ τῆς ἐπαγγελίας», δέον ὅπως θεωρηθοῦν ἀμφότεροι οἱ λαοί, οἱ τῆς Παλαιᾶς καί τῆς Καινῆς Διαθήκης, κατά τό εἰρημένον ὑπό τοῦ θείου Παύλου: «εἰ δέ ὑμεῖς Χριστοῦ, ἄρα τοῦ Ἀβραάμ σπέρμα ἐστέ καί κατ' ἐπαγγελίαν κληρονόμοι», (Γαλ. 3, 29). Κατά δέ τόν ἑρμηνευτήν Ζιγαβηνόν: «κληρονόμοι τῆς ἐπαγγελίας αἰσθητῶς μέν ὁ παλαιός λαός, νοητῶς δέ ὁ νέος [λαός]· ἐπεί καί σπέρμα τοῦ Ἀβραάμ φυσικόν μέν οἱ κατά γένος αὐτῷ προσήκοντες, πνευματικόν δέ οἱ κατά πίστιν αὐτῷ ἐξομοιούμενοι».

Καθίσταται πρόδηλον, ὅτι ἡ ἐξέχουσα προσωπικότης καί προφητική δηλονότι δραστηριότης τοῦ Ἠλία, ὀφείλεται εἰς τήν διά θεωρίας καί πράξεως ἤτοι διά λόγου καί ἔργου μαρτυρουμένη, τόσον ἐν τῇ Παλαιᾷ ὅσο καί τῇ Νέᾳ Διαθήκῃ.

Καί εἰς μέν τήν Καινήν Διαθήκην ὁ Θεσβίτης Ἠλίας ἐμφανίζεται μετά τοῦ Προφήτου Μωϋσέως κατά τήν ἐν τῷ ὄρει Θαβώρ Μεταμόρφωσιν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ γενόμενος μάρτυς Αὐτοῦ, ἀλλά καί συνομιλῶν μέτ' Αὐτοῦ: «Καί ἰδού ὤφθησαν αὐτοῖς Μωϋσῆς καί Ἠλίας μέτ Αὐτοῦ συλλαλοῦντες», (Ματθ. 17,3). Ἐξ ἄλλου, ὁ ἅγιος Ἰάκωβος ὁ Ἀδελφόθεος ἐξαίρων τήν δύναμιν τῆς προσευχῆς τῶν δικαίων τοῦ Θεοῦ λέγει περί τοῦ Ἠλία: «Ἠλίας... προσηύξατο τοῦ μή βρέξαι καί οὐκ ἔβρεξεν.... καί πάλιν προσηύξατο καί ὁ οὐρανός ὑετόν ἔδωκε», (Ἰακ. 5, 17).

Εἰς δέ τήν Παλαιάν Διαθήκην ὁ ἔνδοξος Ἠλίας ἀναδείκνυται σκεῦος ἐκλογῆς τοῦ Θεοῦ, ἐφάμιλλος τοῦ Ἀποστόλου τῶν ἐθνῶν Παύλου. Ἡ ἐνέργεια τῆς δυνάμεως τῆς πίστεως τοῦ ἐνθέου ζήλου καί τῶν θαυμαστῶν πράξεων αὐτοῦ περιγράφεται μετ' ἀκριβείας καί ἐπαινετικῶς ὑπό τοῦ ἱεροῦ συγγραφέως τῆς Σοφίας Σειράχ, οὕτως:

Καί ἀνέστη ᾽Ηλίας προφήτης ὡς πῦρ, καί ὁ λόγος αὐτοῦ ὡς λαμπάς ἐκαίετο· ὃς ἐπήγαγεν ἐπ᾽ αὐτούς λιμόν καί τῷ ζήλῳ αὐτοῦ ὠλιγοποίησεν αὐτούς· ἐν λόγῳ Κυρίου ἀνέσχεν οὐρανόν, κατήγαγεν οὕτως τρίς πῦρ· ὡς ἐδοξάσθης, ᾽Ηλία, ἐν τοῖς θαυμασίοις σου· καί τίς ὅμοιός σοι καυχᾶσθαι; ὁ ἐγείρας νεκρόν ἐκ θανάτου καί ἐξ ᾅδου ἐν λόγῳ ῾Υψίστου· ὁ καταγαγών βασιλεῖς εἰς ἀπώλειαν καί δεδοξασμένους ἀπό κλίνης αὐτῶν· ὁ ἀκούων ἐν Σινᾷ ἐλεγμόν καί ἐν Χωρήβ κρίματα ἐκδικήσεως· ὁ χρίων βασιλεῖς εἰς ἀνταπόδομα καί προφήτας διαδόχους μετ᾽ αὐτόν· ὁ ἀναληφθείς ἐν λαίλαπι πυρός ἐν ἅρματι ἵππων πυρίνων· ὁ καταγραφείς ἐν ἐλεγμοῖς εἰς καιρούς κοπάσαι ὀργήν πρό θυμοῦ, ἐπιστρέψαι καρδίαν πατρός πρός υἱόν καί καταστῆσαι φυλάς ᾽Ιακώβ. μακάριοι οἱ ἰδόντες σε καί οἱ ἐν ἀγαπήσει κεκοσμημένοι, καί γάρ ἡμεῖς ζωῇ ζησόμεθα, (Σοφ. Σειράχ 48, 1-11).

Εἰς τό ὄντως ἀντάξιον τοῦτο ἐγκώμιον τοῦ προφήτου Ἠλιοῦ τοῦ Θεσβίτου ὑπό τοῦ θεοπνεύστου Σειράχ, ὁ Πατήρ Ἰωήλ Γιανακόπουλος σχολιάζων τήν κατακλείουσαν εὐχήν, «καί γάρ ἡμεῖς ζωῇ ζησόμεθα», λέγει: «Ἐνταῦθα διά τοῦ -ἡμεῖς- ὀφείλομεν νά ἐννοήσωμεν τούς ἀποθανόντας δικαίους κατά τάς τελευταίας ἡμέρας τοῦ κόσμου. Οὗτοι, προητοιμασμένοι μετά τό κήρυγμα τοῦ Ἠλιοῦ, θά ἀποθάνουν ἡσύχως καί θά ἀναστηθοῦν εἰς τήν εὐθύς μετά τήν ἐποχήν ἐκείνην γενομένην κρίσιν τοῦ κόσμου καί θά ζήσουν αἰωνίως».

Ὁ σήμερον τιμώμενος θεόπτης Προφήτης ἡμῶν Ἠλίας ὁ Θεσβίτης εἶχεν θάνατον εἰρηνικόν, οὗτος ἐδέχθη τόν θάνατον τοῦ Δικαίου, ὡς λέγει ὁ ψαλμῳδός: «πλήν ὁ Θεός λυτρώσεται τήν ψυχήν μου ἐκ χειρός ᾅδου ὅταν λαμβάνῃ με», (Ψάλμ. 48,1) καί «Δικαίων ψυχαί ἐν χειρί Θεοῦ καί οὐ μή ἅψηται αὐτῶν βάσανος», (Σοφ. Σολομῶντος 3,1), λέγει ἡ Σοφία Σολομῶντος.

Παρακαλέσωμεν ἀδελφοί μου, τόν μεγάλην παρρησίαν ἔχοντα τῷ Ἁγίῳ Τριαδικῷ Θεῷ, Ἠλίαν τόν οὐρανόφρονα καί μετά τοῦ ὑμνῳδοῦ εἴπωμεν: «Προφῆτα κῆρυξ Χριστοῦ, τοῦ θρόνου τῆς μεγαλωσύνης, οὐδέποτε χωρίζῃ καί ἑκάστῳ ἀσθενοῦντι, ἀεί παρίστασαι· ἐν τοῖς ὑψίστοις λειτουργῶν τήν οἰκουμένην εὐλογεῖς, πανταχοῦ δοξαζόμενος. Αἴτησαι ἱλασμόν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν». Ἀμήν.

Μετά τήν Ἀπόλυσιν προσηνέχθη ἁπλοῦν κέρασμα ὑπό τοῦ ἡγουμένου Ἀρχιμανδρίτου Παϊσίου.